

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire : Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar : 1 Leu.

Dumineca Mironosițelor.

Cucernicele muieri mironosițe au avut o dragoste foarte mare față de D. N. Isus Hristos. Ele au cumpărat fel de fel de mirisme, ca să meargă să ungă trupul Domnului Hristos, neîndestulindu-se cu ungera de Vineri seara, când l'au luat de pe Cruce. Se scoală foarte de dimineață Duminecă, în ziua cea d'întâi a săptămânii, și merg la mormânt să ungă preasfântul Trup al Domnului. Vedeti 1. *ascultarea* mironosițelor muieri, căci s'au odihnit toată ziua de Sâmbătă care era zi de sărbătoare: De aici învățăm, că auneori trebuie să lăsăm pe Dumnezeu pentru Dumnezeu, când adecă așa ne poruncesc Mai Marii noștri Bisericești, ori o poruncește aceasta vre-o faptă a îndurării creștinești față de aproapele nostru. 2. Vedeti *sârghița* muierilor de a se scula foarte de dimineață, deși muierile din firea lor sunt fricoase, ca să-și îplinească aceasta cucernică datorință față de iubitul lor Învățător Isus. 3. În urmă cumpăniți *statornicia* lor în bine, deși ziceau pe cale una către alta : *Cine va răsturnă nouă piatra de pe ușa mormântului ? Cel ce iubește cu adevărat pe Dumnezeu, în El își pune toată încrederea, nu se teme de nici o greutate care i s'ar părea a fi piedecă întru sfintele planuri, ce și le-a făcut.*

* * *

Prin acestea fapte de evlavie și de dragoste față de D. N. Isus Hristos, iată ce dobândesc muierile : Apropiindu-se de mormânt, văd răsturnată piatra cea mare foarte de care erau atât de îngrijorate. Întru aceasta trebuie să cunoaștem, că cel ce întru adevăr și din toată inima voește să se în-

toarcă și să fie alui Dumnezeu, va vedea, cum prin harul lui Dumnezeu se vor înlătura datinele cele rele, pornirile și obiceiurile cele păcătoase cari l'ar împiedeca în hotăririle lui bune, de a sluji lui Dumnezeu. Mai încolo intrând muierile în mormânt, au primit vestea dela Ingeri că Domnul *Isus a înviat, nu este aici, s'a sculat din morți.* Așa și sufletul care caută pe Dumnezeu se înveselește cu mângăieri dumnezești din lăuntru. În urmă Ingerii au învățat pe muieri cu privire la Taina Învierii. Așa face Dumnezeu și cu sufletele sfinte, le arată rânduielile dumnezești ale Purtării de grijă, pe cari le ține gătite pe seama lor.

* * *

Îngerii zic către muierile mironosițe, mirate de aceasta taină : *Ce căutați pe cel viu cu cei morți ? Nu este aici, ci s'a sculat* (Luca 24. 5. 6) Cearcă pe cel viu între cei morți aceia, cari slujesc câtăva vreme lui Dumnezeu, și câtăva vreme și lumii ; aceia cari de bună voie s'au jertfit pe ei lui Dumnezeu, dar nu și-au deslipit toată dragostea de lucrurile vremelnice din lumea aceasta, și nu vreau să înlătore toate piedicile. Acestia rămân tot mereu în groapa obiceiurilor lor rele ; de a sudui, blăstemă, de a fură, de a se îmbetă la cârciume... Caută viața între morți, în rele, în păcate, în fărădelegi... Atari creștini nu au înviat sufletește la Paști, nu au trecut din moarte la viață, de pe pământ l'a ceriu... Să ieșim din groapa pătelor, frașilor și să înviem la noua viață a darului !...

Despre Mărturisire sau Spovedanie.

(Urmare și sfârșit).

În urmă vă mai dau o învățătură. Când vă spovediți — nu vă îndestuliți cu aceea că aveți durere și părere de rău de păcate preste tot — cu grămada — cum se zice, și nu vă îndestuliți a făgăduii lui Dumnezeu numai preste tot — că nu veți păcătui; ci urîți și urgisiți, blăstămați în deosebi, și vă hotăriți în deosebi a nu mai face cutare și cutare păcat, mai ales acel păcat în care sunteți obicinuiți a cădea, acel păcat cu care aveți datina a vă făli, și mai pe sus de toate acela, pe care până acuma n'ați vrut să-l luați în samă, și care este: prilejul de aproape al păcatului, adică acel joc de cărți — acei tovarăși, soți, cari apoi te trag la rele, acelea dragosti neiertate, acelea crișme și locuri de petreceri, unde de câte ori mergeți totdeauna ori mai totdeauna vătămați greu pe Dumnezeu, pentru-că din lipsa buneii și cuvenitei păreri de rău și a propusului tare — asupra acestor păcate și asupra acestor privilegii de a păcătui, din acestea isvorește mulțimea aceea mare de spovedanii rău făcute — care — după descoperirea sfintei Terezii — face să cadă cea mai mare parte de creștini în iad. — De închiere ascultați o pildă.

Muri un anumit Ruf, nepot a sfântului Ciriil, și muri cum mor de regulă creștinii — împărțășit cu preasfintele Taine — și având preoți lângă el. — În vreme ce unchișul său — sfântul Ciriil petrecea în rugăciune, rugându-se lui Dumnezeu cu deadinsul să-i descopere starea iubitului său nepot mort, îl văzu, dar oh — în ce chip înfiorător! Il văzu strâns legat cu lanțuri de fer roșit, aruncând din gură și din nări schinte și văpăi, și îngând desnădăjduit nefericirea lui veci-

... — Îngrozindu-se sfântul la vedenia aceasta, doria să știe pricina acestei mari nefericiri. Dumnezeu i-a descoperit că Ruf a fost osândit la iad — pentru că n'a fost avut părere de rău și nu s'a fost spovedit că a cercetat jocul de cărți. Oh înfricoșată dreptate a lui Dumnezeu! Așa dară tu Doamne — pentru jocul de cărți osândești la iad? Da, că deși jocul de cărți în sine însuș nu e păcat de moarte, poate fi însă prilej de păcat de moarte, cum va fi fost de bună samă pentru acel nefericit, care

pentru jocul în cărți nu va fi mers la biserică să asculte sfânta liturghie și cuvântul lui Dumnezeu, ori va fi făcut neplăceri mari părinților — ori va fi abătut pe alții să nu meargă la biserică... să n'asculte de părinți ca să aibă cu cine să se joace; ori jucându-se în cărți se va fi sfădit și bătut cu alții, cu un cuvânt va fi făcut vreunul din aceste păcate — ori altele — pentru cari jocul — ca prilej de aproape pentru el era păcat greu, și de aceea în spovedaniile sale neavând niciodată părere de rău — și nehotărându-se niciodată să-l părăsască, spovedaniile sale n'au fost bune, de aceea cu tot dreptul a fost vrednic să fie osândit la iad. — Din aceasta nefericită pildă, în sfârșit ați trebui să înțelegi, că pentru a face o spovedanie bună nu e destul a avea părere de rău de toate păcatele făcute, și a propune, a ne hotări să nu le mai facem, ci trebuie să ne doară și să ne pară rău că am cercetat prilejurile de păcat, și trebuie să ne hotărîm cu tărie — a le părăsi. — Amin.

Din catechism.

(Urmare)

50. Oameni cei dintâii fost'au ei și fericiți?

Oameni cei dintâii au fost și fericiți, fiindcă viețuiau în raiul cel pămîntesc, intru toată îndestularea și liniștea sufletească și era ca să nu moară nici odată.

Dumnezeu a dăruit omului întâi și o înaltă înțelepciune.

Dumnezeu i-a umplut cu știința înțelepciunii. I-a dăruit știința sufletească... (Eccl. 18, 5—6.)

Filosoful păgân Pythagora spune, că acela a fost dintre toți oamenii omul cel mai cu minte, care a numit lucrurile mai întâi cu nume propriu lor. Și iată ce spune Moisi (I. 2, 19, 20.): „Dumnezeu după ce forma din pământ toate animalele câmpului și toate paserile cerului adusu-lea la Adam, ca să vază cum să le numească, și la toată viețuitoarea numele ce-i la dat Adam, acesta fu numele ei. Și Adam pus'a nume la toate vitele, și la paserile cerului și la toate fierele câmpului.

Dar și fără de aceasta numai în urma contactului ce a avut Adam cu Dumnezeu, a trebuit să fie om înțelept.

Față de aceasta învățătura a credinței creștine, aceia cari zic ca omul nu este zidit de Dumnezeu fără s'o prefacut în decursul zecilor de mii de ani din moimă — om, caută să găsească urme, schelete, oase din timpurile prehistorice, prin cari s'ar pote dovedi, că într' adevăr, în acele timpuri erau ființe de tranziție de la dobitoc la om, prin urmare după părerea acestora oamenii cei dintâi, erau niște oameni sălbatici, canibali, fără minte și inteligență.

(Va urma)

Datorințele părinților față de copiii lor.

Voi părinți . . . creșteți pe fiii voștri întru învățatură și certarea Domnului. Efes. 6. 4.

Rana cea mai mare din zilele noastre este nesupunerea și spiritul de împotrivire, de răzvrătire. „Dacă poporul meu nu voește să se supună — a zis — odată Maica Dlui într'o arătare a sa din veacul trecut — atunci eu sunt silită să las slobod brațul Fiului meu.” De unde izvoresc toate răzvrătirile țărilor și slăbirea credinții în orașe și pe sate? De acolo că părinții nu-și bat capul cu marea datorință ce o au de a-și crește pruncii. Nu se silesc să tipărească în ei încă din fragedă vrâstă frica lui Dumnezeu și dragostea cătră Dânsul cum a învățat Tobia pe fiul său de prunc micuț: să se teamă de Dumnezeu, ca așa copiii să fie vrednici de Dumnezeu și de ceriu. De aceea ce se întâmplă? Părinții sunt răsplățiți după vrednicie, copiii lor îi urăsc, îi desprețuiesc, îi părăsesc, și crește tot mai tare, numărul acelor prunci, cari sunt supărarea și năcazul părinților lor la bătrânețe.

Ca să fiți crutați de o astfel de nefericire o părinților, vă voi vorbi despre datorințele, ce aveți să le împliniți față de fiii voștri. Voi vă iubiți pruncii voștri mai mult decât cum vă iubiți pe voi înșivă, doară pentru dânsii trăiți voi și vă trudiți, munciți în lume. De aceea cunoscând voi ce datorințe aveți, le veți iubi și le veți urmă. Patru sunt acestea datorințe: învățarea religioasă, paza, îndreptarea și pilda bună.

(Va urma)

Luna Preasfintei Fecioare

M A R I A

Cam de un secol se obișnuiește a se aduce în luna lui Maiu o deosebită cinste Preasfintei Fecioara Maria. Această evlavie obișnuită în luna lui Maiu, în țările catolice are un farmec deosebit: ea atrage în fiecare zi lume numeroasă împrejurul chipului blând de Mamă al Preasfintei Fecioare. Pe fiecare cinstitor al Maicii Domnului îl va interesa să știe, care a fost începutul acestei evlavii astăzi așa de răspindite.

Pe la sfârșitul veacului al optsprezece lea, un preot evlavios din Roma, numit Lamolia, fu cel dintâiu, care începu să cinstească pe Preasfânta Fecioară Maria într'un chip deosebit în luna lui Maiu. El împodobi în casa sa o icoană a Maicii Domnului și se rugă zilnic înaintea ei. Unii prietenii de-ai lui, aflând despre aceasta, se uniră cu dânsul spre a lăuda pe Preasfânta Fecioară Maria în zilele de Maiu. În anii următori această evlavie intră în sânul mai multor familii și în fine ea deveni o evlavie publică, pe care o găsim mai întâi în mărețele biserici din Roma și apoi și în alte orașe ale Italiei. Papa Piu VII (1800—1823) încurajă această evlavie și dădu în 21 Martie 1815 o indulgență de trei sute de zile pe fiecare zi din luna lui Maiu tuturor credincioșilor, care vor face în fiecare zi din această lună, în particular sau în public, vre-o rugăciune sau vre-o altă faptă bună, în cinstea Preasfintei Fecioare.

Acelorași credincioși le mai dădu Papa o indulgență plenară aplicabilă și sufletelor din Purgator. Ei pot câștiga această indulgență plenară într'una din zilele lui Maiu, primind sfintele taine și rugându se după intențiunea Preasfântului Nostru Părinte Papa. Astlel încurajată evlavia de Maiu se răspândi cu mare iuteală în toate țările catolice și se întinse aproape peste toate locurile unde a străbătut religiunea catolică.

„Presa Bună” Iași

Iubileu preotesc. Secretarul de stat al Sfântului Părinte Mons. cardinal *Gasparri* în zilele trecute și-a serbat iubileul de 50 ani al preoției. Cu aceasta ocazie Sfântul Părinte Papa *Piu XI.* i-a trimis cadou un potir de mare preț.

P. Sf. Sa Mitropolitul Vasile în Joia mare a servit prima sf. Liturgie după o îndelungată vreme cât a fost morbos. Aceasta știre a umplut de evlavioasă bucurie sufletele tuturor credincioșilor din întreaga provincie mitropolitană. Întru mulți ani dispunătorile sfinte!

Necrolog. Garda veche și cinstită a veteranilor preoți a îndurat o mare pierdere prin trecerea la cele veșnice a protopopului octogenar *Ioan Nistor* fost paroh și protopop în Baia sprie. În anii din urmă a trăit în retragere la familia sa în Baia mare. A fost un caracter de oțal și o viață întreagă a muncit cu zel ne adormit în via Domnului. Dl. Dr. Aurel Nistor avocat și fost senator jelește în repausatul pe părintele său iubitor. Trasmitem îndureratei familii sincerile noastre condolențe. Odihnească în pace!

Bibliografie. Institutul „Biblioteca populară” din Gherla a scos de sub tipar a două broșură sub titlul: „*Datorințele creștinești ale bărbaților*” de părintele canonic *Dr. Victor Bojor.* Este aceasta o cârtică de 62 pagini scrisă cu o românească bună la înțelesul poporului. Conține învățături prețioase menite de a crea o situație

de adevărată fericire în familie. Mult ar fi de dorit să se găsească la toate casele țăranilor noștri cărturari. Se poate procura cu prețul modest de 6 Lei la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla, jud. Someș. Tot aici se poate găsi și broșura No. 1. „*Adevărata Biserică a Domnului nostru Isus Hristos*” de acelaș auctor cu prețul 15 Lei.

A apărut cea mai bogată carte de rugăciuni de Ioan Genț 560 pagini, pe hârtie fină (velină). Cuprinde toate celea de lipsă pentru cantori, elevi, intelectuali și popor. Rugăciuni de dimineața, de seara, la Mâncat și Inseratul de Sâmbăta și Dumineca pe toate opt glasurile. (Laudele Luminătoare, stihirile invierii. Catavasiile Troparele și Condacele Duminecilor și ale Sărbătorilor). Mărturisirea, Cuminecarea prohodul și Cununia. Rânduială catavasiilor de peste an, colinzi, cântări în Vinerea Mare șcl. Acatistul, Paraclisul și lecturi din Sf-tul Alfons de Liguori. Cea mai bogată și mai eftină carte de rugăciuni costă: Legată în pânză fină peste tot cu cruce de aur 80 Lei. Cei ce doresc legătură în piele cu bordură aurită și cruce de aur vor mai trimite 100 de Lei în plus (total 180 Lei). Legătură în piele cu bordură simplă 60 de Lei în plus (adică total 140 Lei). Comandele se fac la Părintele Dr. Aloisie L. Tăutu, profesor de teologie, Oradea-Mare, sau la Redacția „Vestitorului” Oradea-Mare. După 20 exemplare vândute se dă unul gratuit (în pânză).

Calendar săptămânal.

8—14 Maiu 1927.

8. Dumineca Mironosițelor. (Ev. Marcu 15, 43.) Ap. și Ev. Ioan.
9. Luni. Pr. Isaia 759—699 a. Hr.
10. Marți. Ap. Simon Zilotul. **Sărb. Națională.**
11. Miercuri. S. M. Mochie.
12. Joi. P. Epifanie Ep. 403. d, Hr.
13. Vineri. S. M. Glicheria.
14. Sâmbătă. S. M. Izidor.